

REMISSVAR

Finansdepartementet
Avdelningen för offentlig förvaltning,
Kommunenheten
103 33 STOCKHOLM

Remissvar på **Välfärdsutredningens delbetänkande Ordning och reda i välfärden (SOU 2016:78)**

1 Grundsyn

I Sverige är vi för närvarande ca 7,4 miljoner medborgare som betalar kommunalskatt och landstingsskatt. För de allra flesta av oss är tanken, eller åtminstone föreställningen, med den skatt vi betalar in, att den ska bli till kommun-/landstingsdrivna genomförandeverksamheter. Och vi är övertygade om att kommuner och landsting har kapacitet och förmåga att själva organisera och utföra sina kärnverksamheter (vård, skola, omsorg) och frivilligverksamheter (kultur- och fritidsverksamheter) för de konkreta mottagarna/brukarna. Mellanhänder behövs inte under pengarnas väg fram till konkret verksamhet för/hos mottagarna/brukarna.

2 Nuvarande situation

Sedan ett par decennier har trycket ökat från privata intressen av att komma in som utförare av kommunernas och landstingens kärnverksamheter och frivilligverksamheter. I dagsläget är sådana affärsupplägg relativt vanliga. Det har i en del fall lett till oskäligen övervinster, kvalitetsnedgång och fusk, något vi skattebetalare absolut inte vill se våra inbetalade medel bli inblandade i.

3 Ordning och reda i välfärden

Utredningen anser att det bör införas en reglering som syftar till att offentliga medel som är avsedda för välfärdsverksamhet i huvudsak ska användas till den verksamhet medlen är avsedda för.

Jag instämmer helt i detta och kommenterar här ett par av förslagen.

3.1 En förutsättning för tillstånd att ta emot offentlig finansiering

Utredningens förslag till reglering bygger på att endast juridiska personer som har tillstånd, ska få ta emot offentlig finansiering inom välfärdssektorerna. För att få ett tillstånd att motta offentlig finansiering ska den juridiska personen kunna visa att offentliga medel i huvudsak kommer att gå till det de är avsedda för.

Jag tillstyrker helt detta förslag.

Utredningen föreslår att kommuner och landsting bara ska få ge ersättning i enlighet med avtal till juridiska personer som har ett tillstånd att ta emot offentlig finansiering. Utredningen föreslår även att kommunerna endast ska ge bidrag enligt skollagen till huvudmän med tillstånd och att Försäkringskassan bara ska betala ut assistansersättning till företag och organisationer som uppfyller kravet.

Jag tillstyrker helt dessa förslag.

REMISSVAR

3.2 En begränsning av rörelseresultatet i relation till operativt kapital

För att offentliga medel i huvudsak ska gå till det de är avsedda för föreslår utredningen att en juridisk person med tillstånd att ta emot offentliga medel högst får ha ett visst rörelseresultat. Utredningen föreslår att det maximalt sätts till den statslåneränta som gällde vid föregående räkenskapsårs utgång med ett tillägg på sju procentenheter multiplicerat med operativt kapital vid föregående räkenskapsårs utgång.

Min principiella uppfattning, som kommunal- och landstingsskattebetalare, är att jag egentligen inte vill att någon del alls av mina inbetalade pengar ska bli till privata utförarens vinster, uppkomna i kommunernas/landstingens kärnverksamheter och frivilligverksamheter. Detta utifrån grundsynen att våra skattepengar ska gå till verksamheter som drivs av kommuner och landsting själva. Men i rådande situation är detta svårt att uppnå.

Utredningens förslag i vinstfrågan ska enligt min mening ses som vad som maximalt kan medges som vinstuttag.

Jag tillstyrker - med framförda invändningar - utredningens förslag till begränsning av privata utförarens rörelseresultat i relation till operativt kapital.

4 Avslutande kommentar

En risk med stor volym privata utförare av kommuners och landstings kärnverksamheter och frivilligverksamheter är att vi 7,4 miljoner kommunal- och landstingsskattebetalare förlorar förtroendet för hur våra skattepengar används. Hittills har sambandet finansierare – utförare – mottagare/brukare lämnats i stort sett obelyst i debatten, särskilt det första ledet. Kommunal- och landstingsskattebetalarna kan dock med tiden mera allmänt börja fråga sig vad de betalar skatt till – är det till privata utförare eller till verksamhet riktad direkt – utan mellanhänder – till mottagarna/brukarna.

Ett sådant ifrågasättande skulle kunna sänka skattemoralen och därmed urholka det under lång tid uppbyggda engagemanget för vår solidariska, generella och gemensamt finansierade välfärds- och samhällsmodell.

Regeringen rekommenderas att starkt beakta den nu beskrivna risken, när ”Ordning och reda i välfärden” förs vidare mot beslut i riksdagen.

Märsta 2017-02-03

David Lundqvist
Lindvägen 28, lgh 1102
195 44 Märsta